30 Δεκεμβρίου 2025

Η Αγία μάρτυς Ανυσία

/ Γενικά Θέματα

Οι γονείς της αγίας Άνυσίας ήσαν επιφανείς και πλούσιοι άρχοντες της Θεσσαλονίκης. Είχαν ασπασθεί την πίστη του Χρίστου και γαλούχησαν από μικρή την κόρη τους με την αγάπη της αρετής και της σοφίας. Στην αρχή της εφηβείας της, η Άνυσία έμεινε ορφανή από πατέρα και μητέρα- δεν αφέθηκε να την ελκύσουν οι ηδονές του κόσμου και με ψυχή πού φλεγόταν από τό πυρ πού ήλθε βαλείν έπι την γήν ο Χριστός (Λουκ. 12, 49), έσπευσε προς συνάντηση του Επουράνιου Νυμφίου, αποποιούμενη κάθε τι πού θά μπορούσε να την δέσει με τα επίγεια.

Απελευθέρωσε τούς πολυάριθμους δούλους της και έδωσε στον καθένα σημαντικό ποσό χρημάτων για νά βιοποριστεί, διαμοίρασε κτήματα, ακίνητα, κοπάδια, όλη της την περιουσία, ωσάν τον έμπορο ο όποιος πούλησε ό,τι είχε γιά νά αποκτήσει τον πολύτιμον μαργαρίτην, την Βασιλεία των Ουρανών (βλ. Ματθ. 13, 46). Απεκδύθηκε κοσμήματα και πλούσια φορέματα. Ντυμενη με ενδύματα κοινά και ταπεινά διέτρεχε την πόλη, επισκεπτόμενη τούς ασθενείς, βοηθώντας τις χήρες και τά ορφανά, προσφέροντας τροφή και ρουχισμό στους πτωχούς.

Ιδιαίτερη ήταν η στοργή της προς τά θύματα τών διωγμών. Αψηφώντας τον κίνδυνο, επισκεπτόταν στις φυλακές όλους εκείνους πού υπέφεραν πείνα, δίψα, κακοποιήσεις και κάθε είδους δεινά γιά την αγάπη του Χριστού, ασπαζόταν τις πληγές τους ωσάν νά ήταν αυτά καθεαυτά τά σημεία του σωτηριώδους Πάθους του Κυρίου, τούς φρόντιζε και τούς παρηγορούσε.

“Εχοντας εγκαταλείψει τά πάντα, μόνο τό θνητό σώμα της την έδενε με τά επίγεια, και μόνος πόθος της ήταν νά φθάσει και εκείνη στήν τελείωση μεσω του μαρτυρίου γιά τον Χριστό. Μιά τέτοια απόφαση όμως μόνο από τον Θεό θά μπορούσε νά έλθει και γιά τον λόγο αυτό η Άνυσία δεν εξεβίαζε τον κίνδυνο άλλά αποσύρθηκε σέ στενό κελλί και αφιερώθηκε στήν νηστεία, στά δάκρυα, στήν αδιάλειπτο προσευχή, ώστε νά υπερβεί την θνητή φύση, εφαρμόζοντας την άσκηση, των θείων αρετών ώς «επίβαση θεωρίας».

Βλέποντας τους αγώνες της, ο διάβολος έτριξε τα δόντια του και επιχείρησε με κάθε λογής τεχνάσματα και μηχανεύσεις νά φοβίσει την αγία και νά την πείσει νά εγκαταλείψει τό κελλί της. Αντιμετώπισε όμως φρόνημα πιο ακλόνητο και από του ανδρειότερου πολεμιστή. Της ερριξε τότε τά βέλη της άκηδίας, της χαυνώσεως, της σωματικής χαλάρωσης και της ασθενείας, άλλά η νεαρή κόρη, οπλισμενη με τό σημείο του Σταύρου, τον κατατρόπωσε με τό μαστίγιο της προσευχής της.

Όταν ο άγριος διωγμός πού εξαπέλυσε ο Διοκλητιανός είχε φθάσει στο αποκορύφωμα του (305), η άγια Άνυσία, πλήρης αρετών και προσηλωμενη στήν θεωρία, με παρρησία ανέπεμψε διάπυρο δέηση στον Χριστό ώστε νά άξιωθεί νά συμμετάσχει κι εκείνη στο ζωοποιό Πάθος Του. η δέηση της εισακούσθηκε. Μιά ημερα, την ώρα πού πήγαινε στον ναό, την πλησίασε ένας υπασπιστής του αυτοκράτορα και την άνέκρινε βάναυσα. Δίχως νά διστάσει, η Άνυσία ομολόγησε ότι είναι δούλη του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. την άρπαξε ο αλητίριος και την έσυρε καταγής μεχρι τον ναό τών ειδώλων, προστάζοντας την νά θυσιάσει στά είδωλα άντι γιά άλλη απάντηση, η αγία τον έφτυσε καταπρόσωπα. Έξαλλος από θυμό, ο υπασπιστής έβγαλε τό σπαθί του και τό βύθισε στο πλευρό της άγιας, η όποια με χαρά παρέδωσε στον Κύριο την ψυχή της γιά νά βρει την αιώνια

αγαλλίαση στήν Επουράνια νυφική παστάδα. Ευλαβείς χριστιανοί κατόρθωσαν νά πάρουν τό σώμα της και νά τό θάψουν σέ τοποθεσία λίγο εξω από την πόλη, όπου όταν έπαυσε ο διωγμός, χτίσθηκε ναός στήν μνήμη της.

Δείτε επίσης: Ανυσίας της Αγίας

Πηγή: *“Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας”, υπό ιερομονάχου Μακαρίου Σιμωνοπετρίτου, εκδ. Ἴνδικτος (τόμος τέταρτος – Δεκέμβριος, σ. 340-341.*